

EUROOPA PARLAMENT

2004

2009

Konsolideeritud õigusloomega seotud dokument

25.3.2009

EP-PE_TC1-COD(2008)0268

***I

EUROOPA PARLAMENDI SEISUKOHT

vastu võetud esimesel lugemisel 25. märtsil 2009. aastal eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsus nr .../2009/EÜ, millega Euroopa Investeeringispangale antakse ühenduse tagatis ühendusevälistele projektidele antavatest laenudest ja laenutagatistest tekkida võiva kahjumi puhuks (EP-PE_TC1-COD(2008)0268)

PE 422.704

ET

ET

EUROOPA PARLAMENDI SEISUKOHT

vastu võetud esimesel lugemisel 25. märtsil 2009. aastal

eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsus nr .../2009/EÜ, millega Euroopa Investeeringispangale antakse ühenduse tagatis ühendusevälistele projektidele antavatest laenudest ja laenutagatistest tekkida võiva kahjumi puhuks

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artikleid 179 ja 181a,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

toimides asutamislepingu artiklis 251 sätestatud korras¹

---

¹ Euroopa Parlamendi 25. märtsi 2009. aasta seisukoht.

ning arvestades järgmist:

- (1) Euroopa Investeerimispank („EIP”) on alates 1963. aastast teinud tehinguid väljaspool ühendust, et toetada ühenduse välispoliitikat.
- (2) Enamik nendest tehingutest on teostatud nõukogu soovil ja neil on olnud ühenduse eelarvetagatis, mida haldab komisjon. Viimati anti piirkonnapõhiste laenumeeetmete ühenduse tagatis ajavahemikuks 2000–2007 nõukogu 23. juuni 2008. aasta otsusega 2008/580/EÜ (millega antakse Euroopa Investeerimispankale ühenduse garantii ühenduseväliste projektidele antud laenudest tekkiva kahjumi puhuks (kagupoolsed naaberriigid, Vahemere riigid, Ladina-Ameerika ja Aasia ning Lõuna-Aafrika Vabariik))¹, nõukogu 6. novembri 2001. aasta otsusega 2001/777/EÜ (ühenduse garantii andmise kohta Euroopa Investeerimispankale Põhjamõõtme raames Venemaa Läänemere valgalas asuvatele valitud keskkonnaprojektidele antavatest spetsiaalsetest laenudest tekkida võiva kahju suhtes)² ja nõukogu 22. detsembri 2004. aasta otsusega 2005/48/EÜ (millega antakse Euroopa Investeerimispankale ühenduse garantii teatud tüüpi projektidele Venemaal, Ukrainas, Moldaavias ja Valgevenes antud laenudest tulenevate kahjude vastu)³.

---

¹ ELT L 186, 15.7.2008, lk 30.

² EÜT L 292, 9.11.2001, lk 41.

³ ELT L 21, 25.1.2005, lk 11.

- (3) Selleks et EIP saaks toetada ühenduse välistegevust, ilma et see mõjutaks EIP krediidireitingut, tuleks EIP-le anda ühenduse eelarvetagatis tehingute tegemiseks väljaspool ühendust. EIP-d tuleks julgustada laiendama oma ühendusevälist tegevust ühenduse tagatist kasutamata, eriti ühinemiseelsetes riikides ja Vahemere piirkonna riikides ning muude piirkondade investeerimiskõlblikes riikides, samas kui selgitada tuleks ühenduse tagatise olemust – sellega kaetakse poliitilisi riske ja riigi maksejõuetuse riski.
- (4) Ühenduse tagatis peaks katma ühinemiseelse abi rahastamisvahendiga¹ („IPA”), Euroopa naabruspoliitika ja partnerluse rahastamisvahendiga² („ENPI”) ning arengukoostöö rahastamisvahendiga³ („DCI”) hõlmatud riikides EIP jaoks finantseerimiskõlblikele investeerimisprojektidele antud laenudest ja laenutagatistest tekkiva kahjumi, kui sellise laenu rahastamine toimub või tagatis antakse kooskõlas sõlmitud lepinguga, mis ei ole lõppenud ja mida ei ole tühistatud („EIP finantstehingud”).
- (5) Käesoleva otsuse kohaselt ühenduse tagatisega kaetud summad peaksid olema maksimumsummad, mille ulatuses EIP võib ühenduse tagatisega finantstehinguid teha. Neid summasid ei tohiks käsitada eesmärgina, mille EIP peaks saavutama.

---

¹ Nõukogu määrus (EÜ) nr 1085/2006 (ELT L 210, 31.7.2006, lk 82).

² Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 1638/2006 (ELT L 310, 9.11.2006, lk 1).

³ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 1905/2006 (ELT L 378, 27.12.2006, lk 41).

- (6) Viimastel aastatel on ühenduse välispoliitika üle vaadatud ja seda on laiendatud. See on toimunud ühinemiseelse strateegia puhul, Euroopa naabruspoliitika puhul, uuendatud partnerluste puhul Lääne-Ameerika ja Kagu-Aasiaga ning Euroopa Liidu strateegilise partnerluse puhul Venemaa, Kesk-Aasia, Hiina ja Indiaga. Sama on toimunud ka ühenduse arengupoliitika puhul, mida on nüüd laiendatud kõikidele arengumaadele. Arengupoliitika on ühenduse välissuhete üks sambaid, mis võimaldab leida arengumaade vajadustele kohandatud lahendusi.
- (7) Alates 2007. aastast on ELi välissuhteid toetatud ka uute rahastamisvahenditega, st IPA, ENPI, DCI, demokraatia ja inimõiguste Euroopa rahastamisvahendi (EIDHR)¹ ja stabiliseerimisvahendiga².

---

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 1889/2006 (ELT L 386, 29.12.2006, lk 1).

² Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 1717/2006 (ELT L 327, 24.11.2006, lk 1).

- (8) EIP finantstehingud peaksid olema kooskõlas ühenduse välispoliitikaga, sealhulgas konkreetsete piirkondlike eesmärkidega, ja seda toetama, ning aitama kaasa asutamislepingu artiklites 177 ja 179 osutatud demokraatia ja õigusriigi põhimõtete, inimõiguste ja põhivabaduste edendamise ja kindlustamise üldeesmärgi saavutamisele ning nende rahvusvaheliste keskkonnalepingute järgimisele, mille osaline ühendus on. Eelkõige arengumaade osas tuleks edendada EIP finantstehingutega nende maade, eriti kõige ebasoodsamas olukorras olevate arengumaade püsivat majanduslikku ja sotsiaalset arengut, nende sujuvat ja järkjärgulist integreerumist maailmamajandusse, võitlust vaesuse vastu, demokraatiat ja õigusriiki, inimõigusi ja põhivabadusi ning kooskõla ühenduse poolt ÜRO ja teiste pädevate rahvusvaheliste organisatsioonide raames heakskiidetud eesmärkidega. Tagades üldise ühtsuse ühenduse meetmetega, peaks EIP-poolne rahastamine täiendama vastavat ühenduse antava abi poliitikat, programme ja vahendeid eri piirkondades. Lisaks sellele peaks keskkonnakaitse ja liikmesriikide energiapuudulikkus olema EIP rahastamiseesmärgi osaks kõigis abikõlblikes piirkondades. EIP finantstehingud peaksid toimuma riikides, mis vastavad poliitilisi ja makromajanduslikke aspekte käsitlevate ühenduse kõrgetasemeliste lepingute asjakohastele tingimustele.

- (9) Tõhustada tuleks komisjoni ja EIP vahelist poliitilist dialoogi, samuti strateegilist planeerimist ning EIP ja komisjoni rahastamise vahelist kooskõla. Väljaspool ühendust toimuva EIP tegevuse ja ühenduse poliitika vahelist seost tuleks tugevdada koostöö tihendamise kaudu EIP ja komisjoni vahel nii keskasutuste tasandil kui ka kohapeal. Tihedam koostöö peaks muu hulgas hõlmama varaseid vastastikuseid konsultatsioone poliitikaküsimustes, mõlemale poolele oluliste dokumentide koostamisel ja projektide kavandamisel. Varane konsulteerimine on eriti tähtis komisjoni või EIP strateegiliste programmdokumentide koostamisel, et võimalikult suurendada EIP ja komisjoni tegevuse koosmõju ja mõõta edasiliikumist ühenduse asjakohaste poliitiliste eesmärkide saavutamisel.
- (10) EIP rahastamistegevuse puhul ühinemiseelsetes riikides peaks arvestama ühinemis- ja Euroopa partnerluslepingutes, stabiliseerimis- ja assotsiatsioonilepingutes ning ühendusega peetud läbirääkimistel sätestatud prioriteete. Ühenduse tegevus Lääne-Balkanil peaks järkjärgult nihkuma taastamistööde toetamiselt ühinemiseelse abi suunas. Seda arvestades peaks ka EIP tegevusega püüdma toetada institutsioonide kujundamist, vajaduse korral koostöös teiste piirkonnas tegutsevate rahvusvaheliste finantsasutustega. Aastatel 2007–2011 peaks kandidaatriikide (Horvaatia, Türgi ja endine Jugoslaavia Makedoonia Vabariik) rahastamine toimuma üha enam EIP pakutava ühinemiseelse rahastamisvahendi raames, mida tuleks aja jooksul laiendada võimalikele kandidaatriikidele Lääne-Balkanil vastavalt nende liikumisele ühinemise suunas.

- (11) ENPIga hõlmatud maade suhtes peaks EIP jätkama ja kindlustama oma tegevust Vahemere piirkonnas, tugevdades veelgi keskendatust erasektori arendamisele. Sellega seoses on samuti vaja koostööd partnerriikidega erasektori arendamise hõlbustamiseks ja struktuurireformi, eelkõige finantssektori reformi edendamiseks, samuti muid meetmeid EIP tegevuse hõlbustamiseks, eelkõige selleks, et EIP saaks emiteerida võlakirju kohalikel turgudel. Ida-Euroopa ja Taga-Kaukaasia riikides ning Venemaal peaks EIP tõhustama oma tegevust, juhindudes konkreetse riigiga sõlmitud poliitilisi ja makromajanduslikke aspekte käsitlevate ühenduse kõrgetasemeliste lepingute tingimustest. Selles piirkonnas peaks EIP rahastama ühendusele olulist huvi pakkuvaid projekte transpordi, energeetika, telekommunikatsiooni ja keskkonna infrastruktuuri valdkonnas. Eelistada tuleks projekte, mis on seotud üleeuroopaliste võrkude tähtsamate telgedega, üht või mitut liikmesriiki hõlmavaid piiriülese mõjuga projekte ja suurprojekte, mis soodustavad piirkondlikku integratsiooni parema ühenduvuse kaudu. Keskkonnasektoris peaks EIP seadma Venemaal eriliseks prioriteediks Põhjadimensiooni keskkonnapartnerluse projektid. Energeetikasektoris on eriti olulised energia tootmise ja edastamise strateegilised projektid, kooskõlas ühenduse poliitiliste eesmärkidega mitmekesistada energiaallikaid ning eesmärgiga tagada tarbijatele stabiilsed ja ohutud ressursid. EIP finantstehingud selles piirkonnas peaksid toimuma tihedas koostöös Euroopa Rekonstruktsiooni- ja Arengupangaga („EBRD”) vastavalt tingimustele, mis on sätestatud komisjoni, EIP ja EBRD kolmepoolses vastastikuse mõistmise memorandumis.

- (12) EIP rahastamistegevus Aasia ja Ladina-Ameerika riikides viiakse järk-järgult kooskõlla liidu koostööstrateegiaga nendes piirkondades ning see täiendab ühenduse eelarvest rahastatavaid vahendeid. EIP peaks seadma eesmärgiks oma tegevuse järkjärgulise laiendamise paljudesse nende piirkondade riikidesse, sealhulgas vaesematesse riikidesse. Ühenduse eesmäärke toetades peaks EIB rahastamistegevus Aasia ja Ladina-Ameerika riikides keskenduma keskkonnasäästlikkusele (kaasa arvatud kliimamuutuste leevendamine) ja energiajulgeoleku projektidele, samuti liidu jätkuvale kohalolekule Aasia ja Ladina-Ameerika riikides välismaiste otseinvesteeringute ning tehnoloogia ja oskusteabe edasiandmise kaudu. Võttes arvesse kulutasuvust, peaks EIP olema suuteline tegema tööd ka otse kohalike äriühingutega, eelkõige keskkonnasäästlikkuse ja energiajulgeoleku valdkondades. Vahekokkuvõttes vaadatakse uuesti läbi EIP rahastamisesmärgid Aasias ja Ladina-Ameerikas.
- (13) Kesk-Aasias peaks EIP keskenduma suurematele energiavarustuse ja -edastamise projektidele, mis teenivad ka ühenduse energiapoliitika huvisid ja on kooskõlas ühenduse poliitiliste eesmärkidega, mis on seotud energiaallikate mitmekesistamise, Kyoto nõuete ja keskkonnakaitse tugevdamisega ning toetavad neid eesmäärke. EIP rahastamine Kesk-Aasias peaks toimuma tihedas koostöös EBRDga vastavalt tingimustele, mis on sätestatud komisjoni, EIP ja EBRD kolmepoolses vastastikuse mõistmise memorandumis.

- (14) Et täiendada EIP tegevust koostöölepingu ühelt poolt Aafrika, Kariibi mere ja Vaikse ookeani piirkonna riikide rühma ning teiselt poolt Euroopa Ühenduse ja selle liikmesriikide vahel¹ (Cotonou leping) alusel asjaomastes riikides, peaks EIP Lõuna-Aafrikas keskenduma avalikku huvi pakkuvatele infrastruktuuriprojektidele (sealhulgas omavalitsuste infrastruktuur, elektri- ja veevarustus) ning erasektori, sealhulgas väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate toetamisele. Ühelt poolt Euroopa Ühenduse ja selle liikmesriikide ning teiselt poolt Lõuna-Aafrika Vabariigi vahelise kaubandus-, arengu- ja koostöölepingu² majanduskoostöö sätete elluviimine aitab samuti kaasa EIP tegevusele selles piirkonnas.
- (15) Eesmärgiga suurendada ühenduse üldise toetuse kooskõlastatust asjaomastes piirkondades, tuleks vajaduse korral otsida võimalusi EIP rahastamistegevuse ühendamiseks ühenduse eelarvevahenditega toetuste, riskikapitali ja intressitoetuste vormis, lisaks tehnilisele abile projektide ettevalmistamisel ja rakendamisel ning õigusraamistiku täiustamisel IPA, ENPI, stabiliseerimisvahendi, EIDHri ning Lõuna-Aafrikas DCI kaudu.

---

¹ EÜT L 317, 15.12.2000, lk 3.

² EÜT L 311, 4.12.1999, lk 3.

- (16) EIP teeb juba tihedat koostööd rahvusvaheliste finantsasutuste ja Euroopa kahepoolsete asutustega. Nimetatud koostöö aluseks on piirkondlikud vastastikuse mõistmise memorandumid, mille peaksid heaks kiitma EIP juhtorganid. Käesoleva otsuse kohaldamisalasse kuuluvate ühenduseväliste finantstehingute puhul peaks EIP püüdma veelgi tõhustada koordineerimist ja koostööd rahvusvaheliste finantsasutuste ja Euroopa kahepoolsete asutustega, sealhulgas vajaduse korral koostööd sektoripõhiste tingimuste, kaasrahastamise suurendamise ja muude rahvusvaheliste finantsasutustega ülemaailmsetes algatustes (näiteks abi koordineerimist ja tõhusust edendavad algatused) osalemise valdkonnas.
- (17) Rangemaks tuleks muuta EIP finantstehinguid käsitlev EIP ja komisjoni aruandlus ja asjaomase teabe edastamine. Komisjon peaks EIP-lt saadud teabe alusel esitama käesoleva otsuse kohaste EIP finantstehingute kohta igal aastal Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande. Aruandes peaksid eelkõige sisalduma strateegilised programmdokumendid ja jaotis lisandväärtuse kohta kooskõlas ühenduse poliitikaga, samuti jaotis koostöö kohta komisjoni, muude rahvusvaheliste finantsasutuste ja kahepoolsete rahastajatega, sealhulgas kaasrahastamise kohta.
- (18) Käesoleva otsusega kehtestatav ühenduse tagatis peaks katma EIP finantstehingud, mis sõlmitakse ajavahemikul 1. veebruarist 2007 kuni 31. oktoobrini 2011. Selle ajavahemiku esimese poole jooksul toimunud tegevusest ülevaate saamiseks peaksid EIP ja komisjon koostama käesoleva otsuse täitmise kohta vahekokkuvõtte. Nimetatud kokkuvõtte peaks sisaldama eelkõige välishinnangut, mille tingimused on täpsustatud käesoleva otsuse II lisas.

- (19) EIP peaks finantstehinguid jätkuvalt tegema EIP kehtestatud eeskirjade ja korra, sh vajalike kontrollimeetmete kohaselt, kooskõlas kontrollikoja ja Euroopa Pettustevastase Ameti (OLAF) asjaomaste eeskirjade ja menetlustega.
- (20) Nõukogu määrusega (EÜ, Euratom) nr 2728/94¹ asutatud välistegevuse tagatisfond („tagatisfond”) peaks jätkuvalt tagama ühenduse eelarve likviidsuse jaoks puhvri EIP finantstehingutest tuleneva kahjumi korral.
- (21) EIP peaks koostöös komisjoniga valmistama ette mitmeaastase näidisprogrammi EIP finantstehingute sõlmimise mahtude kohta, et oleks tagatud vajalike tagatisfondi eraldiste kavandamine eelarvesse. Komisjon peaks kavandatud eraldisi võtma arvesse eelarvepädevale institutsioonile esitatavas korrapärase eelarveprogrammis.
- (22) Euroopa Ühenduste Kohus tühistas 6. novembri 2008. aasta otsusega kohtuasjas C-155/07 (parlament vs. nõukogu) nõukogu 19. detsembri 2006. aasta otsuse 2006/1016/EÜ, millega Euroopa Investeerimispankale antakse ühenduse tagatis ühendusevälistele projektidele antavatest laenudest ja laenu tagatistest tekkida võiva kahjumi puhuks². Nõukogu 4. novembri 2008. aasta otsusega 2008/847/EÜ (milles sätestatakse, et Kesk-Aasia riigid vastavad otsusega 2006/1016/EÜ kehtestatud tingimustele)³ laiendati otsust 2006/1016/EÜ viiele Kesk-Aasia riigile (Kasahstan, Kõrgõzstan, Tadžikistan, Türkmenistan ja Usbekistan).

---

¹ EÜT L 293, 12.11.1994, lk 1.

² ELT L 414, 30.12.2006, lk 95.

³ ELT L 301, 12.11.2008, lk 13.

- (23) Euroopa Kohus tegi siiski korralduse, et otsuse 2006/1016/EÜ tagajärjed jäävad kehtima EIP finantseerimistehinguid puudutavas osas, milles lepitakse kokku enne õigel õiguslikul alusel, st EÜ asutamislepingu artiklite 179 ja 181a alusel vastuvõetud uue otsuse jõustumist, mis peab toimuma 12 kuu jooksul alates nimetatud kohtuotsuse väljakuulutamisest. Kõnealuse kohtuotsuse tulemusel rakendatakse kaasotsustamismenetlust nüüdsest lisavolituse aktiveerimise suhtes, I lisas loetletud riikide finantseerimiskõlblikkuse suhtes ning EIP uute finantstehingute peatamise suhtes konkreetses riigis, kui selle poliitiline või majanduslik olukord on eriti murettekitav.
- (24) Seepärast tuleks vastu võtta Euroopa Parlamendi ja nõukogu uus otsus, et näha ette pideva muutumatu tagatise olemasolu EIP asjaomastele finantstehingutele väljaspool ühendust.
- (25) Käesolev otsus tuleks vastu võtta kiiresti, tagades samas Euroopa Parlamendi eesõiguste täieliku järgimise; sel eesmärgil peaks komisjon esitama hiljemalt 30. aprilliks 2010 ettepaneku võtta vastu uus otsus, mis võtaks muu hulgas arvesse vahekokkuvõttes tehtud järeldusi.
- (26) Ettepanek võtta vastu uus otsus peaks käsitlema muu hulgas Euroopa Parlamendi ja nõukogu teostatava kontrolli suurendamist kõigi eelarve ja poliitikaga seotud otsuste suhtes, mille EIP ja komisjon kõnealuse uue otsuse raames langetavad, kogu rahastamismehhanismi läbipaistvuse küsimust ning ühenduse tagatise piiramist väljamakstud assigneeringutega võrreldes,

ON TEINUD JÄRGMISE OTSUSE:

Artikkel 1

Tagatis ja ülemmäärad

1. Ühendus annab Euroopa Investeeringispangale („EIP”) üldtagatise („ühenduse tagatis”) EIP-l saadaolevate, kuid saamata jäänud maksete katmiseks seoses EIP jaoks finantseerimiskõlblike investeeringuprojektide teostamiseks käesoleva otsusega hõlmatud riikides antud laenude ja laenutagatistega, kui nimetatud laen või laenutagatis on antud sõlmitud lepingu kohaselt, mis ei ole lõppenud ja mida ei ole tühistatud („EIP finantstehingud”), ja kui laen või laenutagatis on antud EIP kehtestatud eeskirjade ja korra kohaselt ühenduse asjakohaste välispoliitiliste eesmärkide toetamiseks.
2. Ühenduse tagatis on piiratud 65 %ga EIP finantstehingute raames antud laenude ja laenutagatiste kogusummast, millest on maha arvatud tagasimakstud summad ja millele on lisatud kõik sellega seotud summad.
3. EIP finantstehingute ülemmäär ajavahemikul 2007–2013, millest on maha arvatud tühistatud summad, ei tohi ületada 27 800 000 000 eurot. Nimetatud ülemmäär jagatakse kaheks osaks:
  - a) kindlaksmääratud maksimumsumma (25 800 000 000 eurot) baasülemmäär, mille piirkondlik jaotus on sätestatud lõikes 4, ning mis hõlmab kogu ajavahemikku 2007–2013;

- b) lisavolitus suuruses 2 000 000 000 eurot. Nimetatud lisasumma ja piirkondliku jaotuse täieliku või osalise aktiveerimise kohta teevad otsuse Euroopa Parlament ja nõukogu asutamislepingu artiklis 251 sätestatud korras. Kõnealune otsus põhineb artiklis 9 sätestatud vahekokkuvõtte tulemustel.

4. Lõike 3 punktis a nimetatud baasülemmäära summa jaotatakse järgmisteks siduvateks piirkondlikeks ülemmääradeks:

- a) ühinemiseelses faasis olevad riigid: 8 700 000 000 eurot;

- b) naabras- ja partnerlusriigid: 12 400 000 000 eurot;

mis on jagatud järgmisteks soovituslikeks vaheülemmääradeks:

- i) Vahemere piirkonna riigid: 8 700 000 000 eurot;

- ii) Ida-Euroopa, Taga-Kaukaasia ja Venemaa: 3 700 000 000 eurot;

- c) Aasia ja Ladina-Ameerika: 3 800 000 000 eurot;

mis on jagatud järgmisteks soovituslikeks vaheülemmääradeks:

- i) Ladina-Ameerika: 2 800 000 000 eurot;

- ii) Aasia (sealhulgas Kesk-Aasia): 1 000 000 000 eurot;

- d) Lõuna-Aafrika Vabariik: 900 000 000 eurot.

5. EIP juhtorganid võivad otsustada kuni 10 % piirkondlike ülemmääradest ümber jagada vaheülemmäärade vahel piirkondlike ülemmäärade piires.
6. Ühenduse tagatis antakse EIP finantstehingutele, mis sõlmitakse ajavahemikul 1. veebruarist 2007 kuni 31. oktoobrini 2011. Käesoleva otsuse kohaselt on EIP finantstehingud, mis on alla kirjutatud otsuste 2006/1016/EÜ ja 2008/847/EÜ alusel, ka edaspidi kaetud ühenduse tagatisega.
7. Kui Euroopa Parlament ja nõukogu ei ole lõikes 6 osutatud ajavahemiku möödumisel vastu võtnud otsust uue ühenduse tagatise andmise kohta EIP-le finantstehingute tegemiseks väljaspool ühendust, pikeneb nimetatud ajavahemik automaatselt kuue kuu võrra.

Artikkel 2

Hõlmatud riigid

1. EIP-lt ühenduse tagatisega finantseeringu saamiseks kõlblike või potentsiaalselt kõlblike riikide nimekiri on esitatud I lisas.
2. I lisas loetletud ning tärniga (*) märgitud riikide puhul ning I lisas loetlemata riikide puhul teevad nende kõlblikkuse kohta EIP-lt ühenduse tagatisega finantseeringu saamiseks otsuse Euroopa Parlament ja nõukogu asutamislepingu artiklis 251 sätestatud korras ning iga üksikjuhtumit eraldi kaaludes.

3. Ühenduse tagatis laieneb EIP finantstehingutele üksnes nendes riikides, kes on sõlminud EIP-ga raamlepingu, milles on sätestatud tehingute õiguslikud tingimused.
4. Kui konkreetse riigi poliitiline või majanduslik olukord tekitab tõsiseid kartusi, võivad Euroopa Parlament ja nõukogu asutamislepingu artiklis 251 sätestatud korras otsustada selles riigis peatada ühenduse tagatisega EIP finantstehingud.
5. Ühenduse tagatis ei laiene EIP finantstehingutele konkreetses riigis, kui leping selliste tehingute kohta sõlmitakse pärast selle riigi astumist Euroopa Liitu.

Artikkel 3

Kooskõla ühenduse poliitikavaldkondadega

1. EIP rahastamistegevuse ja ELi eelarvevahendite koosmõju maksimeerimiseks parandatakse EIP välistegevuse kooskõla ühenduse välispoliitika eesmärkidega; selleks kasutatakse eelkõige korrapärast ja süstemaatilist dialoogi ja varaseid konsultatsioone järgmistes küsimustes:
  - a) komisjoni koostatavad strateegiadokumendid, näiteks riiki ja piirkonda käsitlevad strateegiadokumendid, tegevuskavad ja ühinemiseelsed dokumendid;
  - b) EIP tegevust kavandavad strateegiadokumendid ja projektide kavandamine;
  - c) muud poliitika ja tehingutega seotud asjaolud.

2. Koostöö toimub piirkonniti diferentseeritult, arvesse võetakse EIP osa ja ühenduse poliitikat igas piirkonnas.
3. Kui komisjon jõuab EIP põhikirja artiklis 21 ettenähtud menetluse käigus mõne EIP finantstehingu suhtes eitavale seisukohale, siis sellisele EIP finantstehingule ühenduse tagatist ei anta.
4. EIP finantstehingute kooskõla ühenduse välispoliitika eesmärkidega jälgitakse artikli 6 kohaselt.

Artikkel 4

Koostöö teiste rahvusvaheliste finantsasutustega

1. Kui see on asjakohane, teeb EIP üha enam finantstehinguid koostöös muude rahvusvaheliste finantsasutuste või Euroopa kahepoolsete asutustega ja/või nende kaasrahastamisel, et tagada maksimaalne koostoime, koostöö ja tõhusus, mõistlik riskide jagamine ning ühtsed tingimused projektidele ja sektoritele.
2. Lõikes 1 osutatud koostööd hõlbustab kooskõlastatud tegevus komisjoni, EIP ja peamiste eri piirkondades tegutsevate rahvusvaheliste finantsasutuste ning Euroopa kahepoolsete asutuste vahel sõlmitud vastastikuse mõistmise memorandumite alusel.
3. Kooskõlastatud tegevust rahvusvaheliste finantsasutuste ja teiste rahastajatega hinnatakse artiklis 9 sätestatud vahearuandes.

Artikkel 5

Ühenduse tagatise ulatus ja tingimused

1. Riigiga sõlmitud või riigi tagatisega EIP finantstehingute ja muude EIP finantstehingute, mis on sõlmitud piirkondlike või kohalike omavalitsustega või riigi omanduses ja/või kontrolli all olevate ettevõtjate või asutustega, kui nende muude EIP finantstehingute puhul on EIP teinud vajaliku krediidiriski hindamise, (arvestades asjaomase riigi krediidiriski) puhul on kaetud kõik EIP saada olevad laekumata maksed („täielik tagatis”).

Käesoleva artikli ja artikli 6 lõike 4 kohaldamisel tähendab „riik” ka Jordani Läänekallast ja Gaza sektorit, mida esindab Palestiina omavalitsus, ning Kosovot*, mida esindab ÜRO ajutine missioon.

2. Muude kui lõikes 1 nimetatud EIP finantstehingute puhul hõlmab ühenduse tagatis kõiki EIP-l saada olevaid laekumata makseid, kui mittelaekumise põhjustas üks järgmistest poliitilistest riskidest („poliitilise riski tagatis”):

- a) rahaülekannete peatamine;
- b) sundvõõrandamine;
- c) sõda või rahvarahutused;
- d) kohtuliku kaitse puudumine lepingu rikkumise korral.

---

* ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsiooni 1244 (1999) alusel.

Artikkel 6

Aruandlus ja arvestus

1. Komisjon esitab käesoleva otsuse kohaselt teostatud EIP finantstehingute kohta kord aastas aruande Euroopa Parlamendile ja nõukogule. Aruandes antakse hinnang projekti, sektori, riigi ja piirkonna tasandil tehtud EIP finantstehingute mõju ja tõhususe kohta, samuti EIP finantstehingute kaudu ühenduse välispoliitiliste eesmärkide täitmiseks antud panuse kohta, võttes arvesse EIP tegevuse eesmärke. Aruandes hinnatakse samuti EIP ja komisjoni ning EIP ja muude rahvusvaheliste finantsasutuste ning kahepoolsete rahastajate vahelise koostöö ulatust.
2. Lõike 1 täitmiseks esitab EIP komisjonile iga aasta aruande käesoleva otsuse kohaselt teostatud EIP finantstehingute ja ühenduse välispoliitika eesmärkide saavutamise kohta ning ka koostöö kohta teiste rahvusvaheliste finantsasutustega.
3. Komisjoni aruandluskohustuse täitmiseks esitab EIP komisjonile iga EIP finantstehingu kohta statistilised, finants- ja raamatupidamisandmed ning Euroopa Kontrollikoja taotlusel audiitori otsuse EIP finantstehingutest saadaolevate summade kohta.
4. Komisjoni raamatupidamise jaoks ja täieliku tagatisega kaetud riskidest teatamiseks esitab EIP komisjonile oma riskihinnangu ja reitingut käsitleva teabe laenusaaajate või tagatise saanud võlgnikega, kes ei ole riigid, sõlmitud EIP finantstehingute kohta.

5. EIP esitab lõigetes 2, 3 ja 4 esitatud teabe omal kulul.

Artikkel 7

Komisjoni tehtud maksete sissenõudmine

1. Kui komisjon on teinud makse ühenduse tagatise alusel, tegeleb EIP komisjoni nimel ja arvel makstud summade sissenõudmisega.
2. Hiljemalt koos artiklis 8 nimetatud lepingu sõlmimisega sõlmivad EIP ja komisjon lepingu, milles sätestatakse nõuete sissenõudmise üksikasjalikud tingimused ja kord.

Artikkel 8

Tagatisleping

EIP ja komisjon sõlmivad tagatislepingu, milles sätestatakse ühenduse tagatise andmise tingimused ja kord.

Artikkel 9

Läbivaatamine

1. Komisjon esitab Euroopa Parlamendile ja nõukogule vahearuande käesoleva otsuse kohaldamise kohta 30. aprilliks 2010, lisades selle muudatusettepanekud, mis põhinevad muu hulgas välishinnangul, mille tingimused on täpsustatud käesoleva otsuse II lisas.

2. Komisjon esitab käesoleva otsuse kohaldamise kohta lõpparuande 31. juuliks 2013.

Artikkel 10

Kehtetuks tunnistamine

Otsus 2008/847/EÜ tunnistatakse kehtetuks.

Artikkel 11

Jõustumine

Käesolev otsus jõustub kolmandal päeval pärast selle avaldamist Euroopa Liidu Teatajas.

...

Euroopa Parlamendi nimel
president

Nõukogu nimel
eesistuja

I LISA

ARTIKLITEGA 1 JA 2 HÕLMATUD PIIRKONNAD JA RIIGID

A. ÜHINEMISEELSE RIIGID

1. Kandidaatriigid

Horvaatia, Türgi, endine Jugoslaavia Makedoonia Vabariik.

2. Võimalikud kandidaatriigid

Albaania, Bosnia ja Hertsegoviina, Montenegro, Serbia, Kosovo ÜRO julgeolekukomitee resolutsiooni 1244 (1999) alusel.

B. NAABER- JA PARTNERRIIGID

1. Vahemere piirkonna riigid

Alžeeria, Egiptus, Jordani Läänekallas ja Gaza sektor, Iisrael, Jordaania, Liibanon, Liibüa (*), Maroko, Süüria, Tuneesia.

2. Ida-Euroopa, Taga-Kaukaasia ja Venemaa

Ida-Euroopa: Moldova Vabariik, Ukraina, Valgevene (*);

Taga-Kaukaasia: Armeenia, Aserbaidžaan, Gruusia;

Venemaa: Venemaa.

C. AASIA JA LADINA-AMEERIKA

1. Ladina-Ameerika

Argentina, Boliivia, Brasiilia, Tšiili, Colombia, Costa Rica, Ecuador, El Salvador, Guatemala, Honduras, Mehhiko, Nicaragua, Panama, Paraguay, Peruu, Uruguay, Venezuela.

2. Aasia

Aasia (välja arvatud Kesk-Aasia):

Afganistan (*), Bangladesh, Bhutan (*), Brunei, Kambodža (*), Hiina (sealhulgas Hongkongi ja Aomeni erihalduspiirkonnad), India, Indoneesia, Iraak (*), Lõuna-Korea, Laos, Malaisia, Maldiivid, Mongoolia, Nepal, Pakistan, Filipiinid, Singapur, Sri Lanka, Taivan (*), Tai, Vietnam, Jeemen.

Kesk-Aasia:

Kasahstan, Kõrgõzstan, Tadžikistan, Türkmenistan, Usbekistan.

D. LÕUNA-AAFRIKA

Lõuna-Aafrika.

II LISA

EIP VÄLISTEGEVUSE HINDAMISE VAHEKOKKUVÕTE JA TINGIMUSED

Vahekokkuvõte

EIP välisfinantstehingute sisuline vahekokkuvõte koostatakse aastaks 2010. Kokkuvõte koostatakse sõltumatu välishindamise alusel, mille tulemused edastatakse ka Euroopa Parlamendile ja nõukogule. Nimetatud kokkuvõte on alus Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsuse vastuvõtmisel selle kohta, kas ja millises ulatuses anda välja lisavolitus, mis täiendab käesolevas otsuses ettenähtud tagatist ajavahemikul pärast 2010. aastat, kas teha volitusse muid muudatusi ning kuidas tagada EIP tehingute maksimaalne lisandväärtus ja tõhusus. Komisjon esitab vahekokkuvõtte Euroopa Parlamendile ja nõukogule 30. juuniks 2010 ning see on kõigi volituste muutmissettepanekute aluseks.

Hindamisraamistik

Hindamine hõlmab:

- a) EIP välisfinantseerimistegevuse hindamist. Hindamine tuleks osaliselt läbi viia EIP ja komisjoni hindamistalituste koostööna;
- b) EIP välislaenugevuse ulatuslikuma mõju hindamist koostoime suhtes teiste rahvusvaheliste finantsasutuste ja rahastamisallikatega.

Hindamist kontrollib ja juhib korralduskomitee, millesse kuuluvad mitmed „targad isikud”, kelle nimetab EIP juhatajate nõukogu, EIP esindaja ja komisjoni esindaja. Korralduskomitee eesistujaks on üks nimetatud „tarkadest isikutest”.

Korralduskomiteed abistavad EIP ja komisjoni hindamistalitused ning välisekspertid. Nimetatud välisekspertid valitakse komisjoni juhitud pakkumismenetluse teel. Välisekspertide pädevuse ja valikukriteeriumide osas konsulteeritakse korralduskomiteega. Välisekspertidega seotud kulutused kannab komisjon ja need kaetakse tagatisfondi rahastamise eelarverealet.

Korralduskomitee esitab lõpliku hindamisaruande, milles kogutud informatsiooni põhjal esitatakse selged järeldused, et need oleksid aluseks vahekokkuvõttele, milles esitatakse seisukoht volituse järelejäänud ajaks raha täiendava osa väljastamise ning mis tahes lisarahastamise piirkondliku jaotamise kohta.

Hindamise kohaldamise ulatus

Hindamine hõlmab varasemaid volitusi (2000–2006) ja 2007.–2013. aasta volituse esimesi aastaid kuni 2009. aasta lõpuni. Selles vaadatakse läbi projektide finantseerimismahud ja väljamaksed riikide kaupa, samuti tehnilise abi ja riskikapitaliga seotud tehingud. Võttes arvesse mõjusid projekti, sektori, piirkonna ja riigi tasandil, on hindamise järelduste aluseks:

- a) EIP tehingute tähtsuse ja tulemuslikkuse (mõjususe, tõhususe ja säästlikkuse) põhjalik hindamine ühenduse välispoliitika raames algselt seatud konkreetsetest piirkondlikest eesmärkidest lähtudes, samuti nende lisandväärtuse põhjalik hindamine (viiakse läbi koos EIP hindamisüksuse ja komisjoni talitustega);

- b) hinnangu andmine kooskõlale ühenduse asjakohase välispoliitika ja strateegiaga, EIP tehingute täiendavusele ja lisandväärtusele 2007.–2013. aasta volituse esimestel aastatel 2007.–2013. aasta volituse piirkondlike eesmärkide raames ning vastavatele EIP poolt kehtestatavatele tulemusnäitajatele (viiakse läbi koos EIP hindamisüksuse ja komisjoni talitustega);
- c) finantseeringu saajate finantsvajaduste analüüs, nende suutlikkus finantseeringut kasutada ning era- ja riikliku finantseerimise muude allikate kättesaadavus vastavate investeeringute tegemiseks;
- d) hinnang EIP ja komisjoni tegevuse koostööle ja ühtsusele;
- f) hinnang EIP ning rahvusvaheliste ja kahepoolsete finantsasutuste ja agentuuride vahelisele koostööle ja koostoimetele.

Punktides a ja b viidatud hinnangutes hinnatakse EIP tehingute lisandväärtust seoses kolme elemendiga:

- ühenduse poliitiliste eesmärkide toetamine;
  - projektide kvaliteet ja
  - muud rahastamisallikad.
-